

mur er efter Lovgivningen ikke altid en fuld Mur; der kan tilstedes Abninger i den under visse Forhold. Der bør derfor vistnok staa: „Brandmur efter Lovgivningsreglerne og uden nogen Abning“. Med Hensyn til § 10 har det været Landstingets udtalte Hensigt at bringe Bestemmelserne i den almindelige Straffelov uden uagtsom Flds-paaføttelse i Anvendelse ogsaa paa Uagtsomhed, udvist med Hensyn til disse Sprængstoffer. Jeg tror imidlertid ikke, at man er kommen til at bringe den fulde Overensstemmelse til Stede; i det Tilfælde f. Eks., at en Person ved uagtsom Brandstiftelse anretter Skade paa anden Mand's Ejendom, vil han ikke kunne blive straffet derfor, dersom han erstatter den Skade, som derved er tilføjet. Det samme er ikke Tilfældet i Henshold til nærværende Lov, idet den ikke giver nogen Udgang til at kunne fri sig for Straf ved at erstatte saadan Skade. Endnu vil jeg kun gøre den Bemærkning, at der findes en hel Række Lovgivningsbestemmelser, lige fra, saa vidt jeg huster, 1744 og til vore Dage angaaende Sprængstoffer og lignende, og det vilde derfor maaske være rigtigt i Loven at angive, hvorledes disse Bestemmelser i tidligere Lovgivning skulle forholde sig til den nærværende Lov, naar den træder i Kraft. De tidligere Bestemmelser maatte dog vistnok sættes ud af Kraft, for saa vidt som de ikke findes at være i Overensstemmelse med de i denne nye Lov indeholdte For skrifter.

Disse Bemærkninger tillader jeg mig at anmode det Udvalg, som muligvis bliver nedsat i denne Sag, om at ville overveje, og for saa vidt der ikke maatte blive nedsat noget Udvalg til denne Sags Prøvelse, vil jeg forbeholde mig, naar Tiden dertil kommer, at stille nogle Ændringsforslag i den af mig antydede Retning.

Justitsministeren (Melleman): I det andet Ting var der ikke nogen Meningsforfælt med Hensyn til Principperne for denne Lov, og jeg kan sige, at baade i Udvalget og i Salen blev der stemt for Lovforlaget i alle dets væsentlige Punkter af alle de politiske Partier, som dette Ting bestaar af. Det er derfor ikke uden nogen Forundring, at jeg har hørt den første ærede Taler i Dag udtale sig mod Lovforlaget. Der blev ganske vist ved Sagens første Behandling i Landstinget fra en enkelt Side gjort nogle Bemærkninger om det betænkelige, der kunde være ved at begrænse Friheden til at forhandle og tilvirke disse Stoffer paa den Maade, der her er foreslaaet; men det samme ærede Medlem,

der gjorde disse Bemærkninger ved første Behandling, ytrede senere ved den følgende Behandling, at han ved nærmere Overvejelse var kommen til det Resultat, at der ikke var nogen som helst Betænkelighed derved, og i den Henseende gjorde han opmærksom paa, at, hvad for det første angaar Tilvirkningen af disse Sprængstoffer, da er det noget, som ikke finder Sted her i Landet og rimeligvis heller ikke vil finde Sted, i alt Fald ikke ved privat Fabrikation, og dernæst, at Forhandlingen af dem ogsaa drives af forholdsvist saa, og i det hele taget har det saa ringe Betydning paa Grund af, at disse Sprængstoffer ikke bruges herhjemme, at han ikke saa noget betænkeligt ved at gaa ind paa Bestemmelsen.

De Forandringer, der i det andet Ting ere foretagne i Lovforlaget, ere for det første, som det ogsaa er blevet berørt, den, at man lod Loven ramme alle andre Sprængstoffer end det almindelige Krudt, medens det oprindelige Lovforslag nævnte de enkelte Stoffer, som man i dette Øjeblik troede at kunne pege paa som farlige, nemlig Dynamit, Skydeboomuld og Nitroglycerin, ikke at forglemme, og i § 10 gav en Bestemmelse, som sikrede, at Regeringen kunde ved Anordning udvide Loven til andre lige saa farlige Sprængstoffer, fordi det altid kunde tænkes, at man i Fremtiden opfinder saadanne, en Ordning, som man ikke fandt tilfredsstillende. Der var et Flertal og et Mindretal, men Flertallets Ændringsforslag blev vedtaget. Jeg kunde selvfølgelig kun stille mig saaledes overfor dette, at jeg paa den ene Side ikke fandt nogen Grund til at frasalbe mit Forslag, og jeg stemte derfor for mit personlige Bedkommende heller ikke for det i saa Henseende stillede Ændringsforslag; men paa den anden Side anser jeg det ikke for at være en Sag af saa stor praktisk Betydning, at det burde lægge Sagen Hindringer i Vejen, om den i den Henseende blev affattet paa den ene eller anden Maade, og det saa meget mere, som man ikke kunde paavise mig, skønt jeg spurgte derom, hvad det da var for Sprængstoffer, som kunde ubelukkes paa den Maade; paa den ene Side farligere end Krudt, men dog ikke saa farlige, som Dynamit, Skydeboomuld og Nitroglycerin. Hvis der virkelig i det praktiske Liv findes, bruges, gaar, gælder saadanne Stoffer, kunde det have sin Betydning, om man affattede Loven paa den ene eller anden Maade, men naar det ikke er Tilfældet, forekommer det mig ikke, at det har stort at sige. Det var den ene Ændring, der blev foretagen; denne Ændring førte saa